

Sygn. akt I C 1059/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2021 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Marek Jasiński

Protokolant: Joanna Czyżewska

po rozpoznaniu 23 kwietnia 2021 r. w G.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) z siedzibą we W.

przeciwko P. C.

o zapłatę

I. zasądza od P. C. na rzecz (...) z siedzibą we W. kwotę 5506,89 zł (pięć tysięcy pięćset sześć złotych osiemdziesiąt dziewięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot:

8856,74 zł od 4 września 2019 r. do 15 kwietnia 2020 r.,

8506,89 zł od 16 kwietnia 2020 r. do 11 maja 2020 r.,

8206,89 zł od 12 maja 2020 r. do 15 czerwca 2020 r.,

7906,89 zł od 16 czerwca 2020 r. do 13 lipca 2020 r.,

7606,89 zł od 14 lipca 2020 r. do 11 sierpnia 2020 r.,

7306,89 zł od 12 sierpnia 2020 r. do 1 września 2020 r.,

7006,89 zł od 2 września 2020 r. do 8 października 2020 r.,

6706,89 zł od 9 października 2020 r. do 10 listopada 2020 r.,

6406,89 zł od 11 listopada 2020 r. do 9 grudnia 2020 r.,

6106,89 zł od 10 grudnia 2020 r. do 11 stycznia 2021 r.,

5806,89 zł od 12 stycznia 2021 r. do 11 lutego 2021 r.,

5506,89 zł od 12 lutego 2021 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie postępowanie umarza;

III. zasądza od P. C. na rzecz (...) z siedzibą we W. kwotę 2317 zł (dwa tysiące trzysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód (...) we W. pozwem wniesionym 4 września 2019 r. domagał się zasądzenia od pozwanej P. C. kwoty 8.856,74 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto wnosił o zwrotu kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że pozwana zawarła z (...) S.A. umowę pożyczki, która na skutek niespłacania przez pozwaną określonych w umowie rat została wypowiedziana i postawiona w stan natychmiastowej wymagalności. Następnie, na mocy umowy zawartej z (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., powód nabył wierzytelność, o czym poinformował pozwaną, a nadto wezwał ją do uregulowania zadłużenia wynikającego z przedmiotowej umowy. Działania strony powodowej w celu polubownego rozwiązania sporu okazały się nieskuteczne.

Nakazem zapłaty z 26 lutego 2020 r. wydanym w sprawie o sygn. akt I1 Nc 16556/19 referendarz sądowy Sądu Rejonowego Gdańsk–Północ w Gdańsku orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwana w terminie wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości i kwestionując powództwo zarówno co do zasady, jak i co do wysokości.

W uzasadnieniu pozwana wskazała, że powód nie wykazał istnienia i wysokości roszczenia dochodzonego pozwem, a nadto skutecznego nabycia wierzytelności, podnosząc tym samym zarzut braku legitymacji procesowej po stronie powodowej. Nadto wskazała, iż roszczenie dochodzone pozwem jest rażąco zawyżone, bowiem postanowienia umowne, na podstawie których ustalono wysokość zadłużenia, stanowią klauzule abuzywne wskazane w art. 385¹ k.c.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Sp. z o.o. w W. świadczy za pośrednictwem Internetu usługi finansowe, w tym udziela pożyczek gotówkowych, posługując się gotowym formularzem umowy elastycznej pożyczki ratalnej.

dowód: okoliczności bezsporne.

Pozwana P. C. w dniu 17 września 2018 r. zawarła z (...) sp. z o.o. w W. umowę elastycznej pożyczki ratalnej, na mocy której otrzymała od pożyczkodawcy kwotę 5.000 zł, jednocześnie zobowiązała się do spłaty w 18 ratach, płatnych do 17 każdego miesiąca począwszy od 17 października 2018 r. terminie do 17 marca 2020 r. łącznie kwoty 8.905,22 zł, w tym 3.500 zł prowizji za udzielenie pożyczki.

W dniu 17 września 2018 r. na rachunek bankowy P. C. została przelana kwota pożyczki wynikająca z powyższej umowy – 5.000 zł.

dowód : umowa pożyczki – k. 58-60v, potwierdzenie przelewu – k. 63.

Wobec niewywiązania się przez pozwaną z warunków umowy, (...) spółka z o.o. w W. skierowała do P. C. wezwanie do zapłaty z dnia 17 stycznia 2019 r. wraz z wypowiedzeniem zawartej umowy pożyczki.

Następnie pozwana w dniu 20 marca 2019 r. wystąpiła z wnioskiem o rozłożenie zaległości na raty i domagała się wydłużenia okresu spłaty pożyczki.

dowód : wezwanie do zapłaty wraz z wypowiedzeniem – k. 61, wnioski o raty – k. 65-65v.

Na mocy umowy przelewu wierzytelności z 27 lutego 2019 r. (...) sp. z o.o. w W. sprzedała powodowi wierzytelność o zwrot pożyczki zaciągniętej przez pozwaną dnia 17 września 2018 r. Pismem z 19 sierpnia 2019 r. pozwana została zawiadomiona o przelewie wierzytelności.

dowód : wyciąg z rejestru funduszy – k. 22-23, umowa przelewu z wyciągiem z załącznika - k. 24-29, pismo powoda z dnia 19.08.2019 r. – k. 30-30v., zawiadomienie klienta o przelewie wierzytelności – k. 64.

4 września 2019 r. (...)we W. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego stwierdzający, że 27 lutego 2019 r. nabył on od (...) Sp. z o.o. w W. wymagalną wierzytelność wobec dłużnika P. C. z umowy o numerze (...). W wyciągu tym wskazano, że wysokość zobowiązania dłużnika według stanu na dzień wystawienia wyciągu wynosi łącznie 8.856,74 zł, w tym należność główna w kwocie 5.000 zł i odsetki w kwocie 405,07 zł.

dowód : wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego – k. 20.

Pozwana w toku procesu dokonała zapłaty łącznie kwoty 3.349,85 zł.

dowód: okoliczność bezsporna.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie zebranych i przeprowadzonych w sprawie dowodów, które poddano ocenie zgodnie z art. 233 §1 k.p.c. Sąd dokonał oceny wiarygodności i mocy dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego ich rozważenia.

Pozwana zakwestionowała powództwo co do zasady jak i wysokości, ponosząc zarzuty mające na celu oddalenie powództwa.

Odnosząc się do pierwszego z nich tj. braku legitymacji procesowej po stronie powodowej wskazać należy, że legitymacja procesowa (czynna albo bierna) należy do przesłanek materialnych (merytorycznych) każdego sporu sądowego, przez które to przesłanki należy rozumieć okoliczności stanowiące w świetle norm prawa materialnego warunki poszukiwania ochrony prawnej na drodze sądowej. Skoro legitymacja procesowa jest przesłanką merytoryczną, o której istnieniu przesądzają przepisy prawa materialnego, mające zastosowanie w konkretnym stanie faktycznym, nie zaś przepisy procesowe, jej brak nie prowadzi do odrzucenia pozwu, lecz do oddalenia powództwa (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 21 grudnia 2012 r., sygn. akt I ACa 1157/12). Legitymację procesową czynną winien dysponować powód, a bierną - pozwany.

W ocenie sądu powód skutecznie wykazał przejście wierzytelności, bowiem dołączył odpis umowy sprzedaży wierzytelności z 27 lutego 2019 r. wraz z fragmentem z wyciągu z wierzytelności obejmującego wierzytelność względem pozwanej wraz z podpisami urzędowo poświadczonymi, które następnie zostały poświadczone za zgodność z oryginałem przez radcę prawnego. Podkreślenia wymaga, że poświadczenie odpisu dokumentu jest dokumentem stwierdzającym urzędowo istnienie dokumentu o określonej treści, na podobieństwo regulacji prawnej zawartej art. 2 §2 ustawy z 1991 r. - Prawo o notariacie, zgodnie, z którym - czynności notarialne, dokonane przez notariusza zgodnie z prawem, mają charakter dokumentu urzędowego. Oznacza to, że sąd wyprowadza wniosek o istnieniu dokumentu prywatnego, o treści tożsamej z przedłożonym poświadczeniem. Poświadczenie przez radcę prawnego odpisu dokumentu korzysta, zatem z domniemania nie tylko autentyczności, ale także domniemania zgodności z prawdą tego, co, zostało w nim urzędowo stwierdzone (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 7 kwietnia 2016 r. I ACa 1822/15).

Podstawą prawną żądania pozwu stanowił art. 3 ust 1 i 2 pkt 1 ustawy z 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, zgodnie z którym przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255.550 zł, albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi. Za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności umowę pożyczki. Zgodnie zaś z treścią art. 720 §1 k.c., przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Wskazany przepis jest podstawą odpowiedzialności pozwanej P. C., która zawarła umowę pożyczki gotówkowej w dniu 17 września 2018 r., zobowiązana jest do jej zwrotu wraz ze wszystkimi należnościami ubocznymi w postaci odsetek oraz prowizji.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym ramowa umowa pożyczki wraz z potwierdzeniem wypłaty pożyczkodawcy potwierdził, iż pozwana posiadała profil klienta na stronie internetowej pożyczkodawcy, otrzymała w dniu 17 września 2018 r. od pożyczkodawcy kwotę 5.000 zł tytułem umowy pożyczki, a także dokonanie w toku procesu spłaty pożyczki.

W ocenie Sądu powyższe pozwala w sposób nie budzący wątpliwości uznać za ustalony fakt zawarcia przez pozwaną z pożyczkodawcą w dniu 17 września 2018 r. umowy pożyczki o treści przedłożonej przez powoda. Trudno bowiem mając na względzie zasady logiki i doświadczenia życiowego uznać, iż pozwana dokonywała spłat pożyczki na rzecz powoda bez żadnego tytułu prawnego. W konsekwencji twierdzenia pozwanej, w których kwestionowała przedłożoną przez powoda umowę pożyczki, zaprzeczając, aby taką umowę pożyczki zawarła, nie zasługują na wiarę.

Rozstrzygając podnoszony przez pozwaną zarzut stosowania przez pożyczkodawcę w treści umowy będącej źródłem zobowiązania klauzul niedozwolonych wskazać należy, że zgodnie z treścią art. 385 § 1 k.c. postanowienia umowy zawieranej z konsumentem niezgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy. Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenie stron w tym cenę lub wynagrodzenie jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny. Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że wszystkie koszty ustalone w umowie składają się na umowę, która zawarta jest zgodnie z dobrymi obyczajami i poszanowaniem praw konsumenta. W ocenie Sądu zapisy dotyczące wysokości prowizji przy ustalonych odsetkach umownych nie stanowią obejścia przepisów o odsetkach maksymalnych i nie stanowią dla pożyczkodawcy dodatkowego źródła zysku. Biorąc pod uwagę wysokość tych kosztów w stosunku do całości kwoty pożyczki, nie można ich uznać za nadmierne, a ich zastrzeżenie nie stanowi niedozwolonej klauzuli umownej. Zaakcentować przy tym należy, że wzorzec umowny w tym zakresie jest wystarczająco jasny. W umowie pożyczki załączonej do pozwu wskazano szczegółowo sposób kalkulowania tych opłat. Precyzyjność zapisu, jego zrozumiałość w zakresie obliczenia takiej wysokości dla przeciętnego konsumenta nie powinna w ocenie Sądu pozostawiać żadnych wątpliwości. Podkreślić należy, że nie powinno być tak, że konsument działając z pełną świadomością podejmowanych decyzji oraz mając pełne rozeznanie swej sytuacji majątkowej oraz wysokości zaciągniętego zobowiązania zawiera umowę z przedsiębiorcą, zaś w przypadku popadnięcia w problemy finansowe (...) stwierdza, że zawiera ona klauzule abuzywne (tak: Sąd Rejonowy dla Wrocławia- Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 16.05.2018 r., sygn. akt XIV C 3271/16).

Bezzasadny jest również zarzut pozwanej, że powód nie wykazał, kiedy umowa pożyczki została wypowiedziana, a to wobec dochodzenia należności w związku z upływem terminu obowiązywania umowy, a nie w związku z wypowiedzeniem jej warunków przed określonym terminem jej obowiązywania.

Mając to na uwadze sąd uznając powództwo za wykazane, uzasadnione, tak co do zasady, jak i wysokości orzekł zgodnie z żądaniem pozwu, zasądzając w punkcie I wyroku od pozwanej rzecz powoda kwotę 5.506,89 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczanymi od kwot: 8856,74 zł od 4 września 2019 r. do 15 kwietnia 2020 r., 8506,89 zł od 16 kwietnia 2020 r. do 11 maja 2020 r., 8206,89 zł od 12 maja 2020 r. do 15 czerwca 2020 r., 7906,89 zł od 16 czerwca 2020 r. do 13 lipca 2020 r., 7606,89 zł od 14 lipca 2020 r. do 11 sierpnia 2020 r., 7306,89 zł od 12 sierpnia 2020 r. do 1 września 2020 r., 7006,89 zł od 2 września 2020 r. do 8 października 2020 r., 6706,89 zł od 9 października 2020 r. do 10 listopada 2020 r., 6406,89 zł od 11 listopada 2020 r. do 9 grudnia 2020 r., 6106,89 zł od 10 grudnia 2020 r. do 11 stycznia 2021 r., 5806,89 zł od 12 stycznia 2021 r. do 11 lutego 2021 r., 5506,89 zł od 12 lutego 2021 r. do dnia zapłaty.

Ponieważ pozwana w toku procesu dokonała zapłaty łącznie kwoty 3.349,85 zł i o tę kwotę powód ograniczył żądanie pozwu, co skutkowało umorzeniem postępowania w tym zakresie na podstawie art. 203 § 1 k.p.c. w zw. z art. 355 § 1 k.p.c., o czym orzeczono w pkt. II wyroku.

O odsetkach orzeczono zgodnie z treścią art. 481 §1 k.c., stanowiącym, że, w sytuacji gdy dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

O kosztach procesu rozstrzygnięto w oparciu o treść art. 98 k.p.c. Strona powodowa wygrała sprawę w całości, a zatem należy się jej od pozwanej zwrot kosztów procesu w pełnej wysokości. Na koszty poniesione przez powoda złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 500 zł, koszty zastępstwa radcy prawnego w kwocie 1.800 zł (§2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 265) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Sygn. akt I C 1059/20

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

SSR Marek Jasiński